

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320202113
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320202113.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci maloletých detí C. K., nar. XX.X.XXXX, L. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina za účasti rodičov Š. K., nar. XX.X.XXXX, bytom R. M. K., P. XXX/XX, zast. JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou, Laborecká 1896/58, Humenné a J.Ž. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, R. M. K., zast. JUDr. Karin Bilou, advokátkou, Kukorelliho 1505/52, Humenné o návrhu na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10P/137/2020-118 zo dňa 19.2.2021, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh matky maloletých detí na zvýšenie výživného.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Súd mení rozsudok Okresného súdu Humenné č. 10P 27/2018 zo dňa 6.6.2018 v časti výšky výživného pre maloletú C. K., nar. XX.X.XXXX tak, že zvyšuje výživné pre maloletú zo sumy 100 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a v časti výšky výživného pre maloletého L. K., nar. XX.XX.XXXX tak, že zvyšuje výživné pre maloletého zo sumy 100 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca od podania návrhu od 29.6.2020.

V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietla.

Zaostalé výživné pre maloletú C. K. za obdobie od 29.6.2020 do 19.2.2021 vo výške 140,66 eur a zaostalé výživné pre maloletého L. K. za obdobie od 29.6.2020 do 19.2.2021 vo výške 70,30 eur je otec povinný uhradiť do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie súd právne zdôvodnil ust. § 26 a § 75, ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o rodine“).

4. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že na strane otca došlo k zmene pomerov v tom, že sa dňa 2.5.2020 oženil a dňa 9.11.2020 mu pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému L. F. K.. Manželka je zamestnaná s príjmom 780 eur mesačne, teraz je na materskej dovolenke. Žijú v spoločnej domácnosti v jej byte spolu s jej dvoma maloletými deťmi, ktoré boli zverené do jej starostlivosti a bolo na

nich určené výživné 60 a 50 eur mesačne. Oproti poslednej úprave výživného sa jeho príjem nezmenil. Náklady na bývanie otca predstavujú sumu 240 eur za byt, inkaso 64,16 eur, Magio internet, Magio box a mobilný telefón pre otca suma 86,09 eur, telefón manželka 46 eur, úvere 148,24 eur, poistenie domácnosti 71,46 eur štvrťročne (23,82 eur), náklady na životné a úrazové poistenie 33,15 eur. Náklady uvádzané otcom tak predstavujú sumu 641,46 eur vrátane úveru. Keďže otec maloletých detí je ženatý a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, pričom jeho manželka má z predchádzajúce vzťahu ďalšie dve deti, aj táto by sa mala na úhrade nákladov na domácnosť podieľať minimálne úhradou polovice týchto nákladov. Preto súd čo sa týka nákladov na bývanie zohľadnil pre otca len polovicu týchto nákladov t.j. sumu 320,73 eur, pričom úhradu úveru vo výške 148,24 eur mesačne nemôže byť na úkor jeho vyživovacej povinnosti. Otec podniká na základe živnostenského oprávnenia a podľa podaných daňových priznaní bol v roku 2017 príjem príjmy 14 314,60 eur, výdavky 9 250,73 eur, v roku 2018 príjem 14 309,23 eur, výdavky 10 105,39 eur, v roku 2019 príjem 14 211,75 eur, výdavky 10 931,77 eur. Z predložených daňových priznaní vyplýva, že v roku 2017 bol jeho príjem po odpočítaní výdavkov vo výške 5 063,87 eur t.j. 421,98 eur mesačne, v roku 2018 vo výške 4 203,84 eur t.j. 350,32 eur mesačne, v roku 2019 vo výške 3279,98 eur t.j. 273,33 eur mesačne. Keďže len polovica ním uvádzaných nákladov predstavuje sumu 320,73 eur je nepochybné, že príjem otca je vyšší, pretože k týmto výdavkom je potrebné pripočítať aj výživné vo výške 200 eur mesačne. Keďže otec si uplatňuje paušálne výdavky vo výške 60% z príjmu, je zrejme že mu mesačne ostáva vyššia suma, než aká vyplýva z daňového priznania. Vo výdavkoch, ktoré boli vyššie uvedené, nie sú zahrnuté výdavky otca na stravu, ošatenie, drogériu a ďalšie.

5. Súd zvýšil výživné pre maloletú C. na sumu 120 eur mesačne a výživné pre maloletého L. na sumu 110 eur mesačne a to z dôvodu, že na strane maloletých detí došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného tak, ako to bolo vyššie v odôvodnení tohto rozsudku uvedené. Vzhľadom na skutočnosť, že doposiaľ bolo určené výživné vo výške po 100 eur mesačne, čo podľa názoru súdu za terajšej situácie pokrýva nevyhnutné náklady maloletých detí, súd považuje zvýšenie výživného na hore uvedené sumy za primerané. Je však potrebné uviesť, že na strane nedošlo k zvýšeniu jeho príjmu, pracuje pre rovnakú spoločnosť, ako pri poslednej úprave výživného a naopak pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletým deťom, ale vzhľadom na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku je súd toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí sumou vyššou o 30 eur mesačne na obe deti. Matka požadovala výživné vo výške 250 a 180 eur, čo podľa názoru súdu nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí a ani príjmu a momentálnym možnostiam otca. Preto súd návrh matky v prevyšujúcej časti zamietol. Matka v návrhu požadovala zvýšenie od 1.1.2020. Návrh bol podaný dňa 29.6.2020. Výživné sa v zmysle zákona o rodine priznáva od podania návrhu, ale v prípadoch osobitného zreteľa je možné určiť výživné spätne. Matka svoj návrh na zvýšenie výživného za obdobie od 1.1.2020 nijakým spôsobom neodôvodnila a nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznať výživné aj pred podaním návrhu. Preto súd výživné priznal od podania návrhu a v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Za obdobie od podania návrhu od 29.6.2020 do 19.2.2021 vznikol otcovi na výživnom dlh pre maloletú C. vo výške 140,66 eur (6/2020 - 20 : 30 x 1=0,66 eur, za 7-12/2020 - 6x20 eur = 120 eur, za 1/2020 - 20 eur) a pre maloletého L. vo výške 70,33 eur (6/2020 - 10 : 30 x 1 = 0,33 eur, za 7-12/2020 - 6x 10 = 60 eur, za 1/2021 - 10 eur). Zaostané výživné je otec povinný uhradiť do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

6. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

III. Obsah odvolania matky

7. Proti rozsudku podala odvolanie matka mal. detí namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zaviazal otca prispievať na výživu mal. C. sumou 250 Eur mesačne a mal. L. sumou 180 Eur mesačne. V odvolaní ďalej uviedla, že z daňového priznania otca jednoznačne vyplýva dôvodnosť výdavkov na sociálne poistenie a zdravotné poistenie. Iné výdavky otec v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou súdu nepreukázal /nepredložil peňažný denník, knihu faktúr, bločky, resp. iné výdavky.../. Ako už bolo uvádzané na pojednávaniach, matka mal. detí je zamestnaná v rovnakej firme ako otec /N. P. s.r.o, R., okr. W./, vykonáva prácu, ktorá je porovnateľná s prácou otca a vie, aké náklady má pri vykonávaní tejto činnosti. To, že otec prevádzkuje túto činnosť od určitého obdobia v rámci SZČO je len tzv. „simulácia pracovného pomeru“, nakoľko vykonáva presne tie isté činnosti /na strojoch a s pracovným náradím zamestnávateľa, v priestoroch firmy, využíva všetky priestory a vymoženosti firmy/ ako napr. niektorí iní zamestnanci, ktorí sú zamestnaní v pracovnom pomere. Zastáva preto názor, že jediný dôvodný

výdavok otca v zmysle zákona, ktorý mal súd prvej inštancie preukázaný zo strany otca je jeho výdavok na zdravotné a sociálne poistenie. Domnieva sa, že otec maloletých detí si v zmysle § 63 ods. 1 ZR nesplnil povinnosť preukázať súdu nevyhnutné výdavky, ktoré sú potrebné na výkon jeho SZČO. Súd v nadväznosti na to preto nemohol vyhodnotiť jeho predpokladaný príjem, ktorý by získal navýšením jeho daňového základu o sumu síce uplatnených /v zmysle daňových predpisov/, ale nie nevyhnutných výdavkov na jeho podnikanie v zmysle ustanovení zákona o rodine. Otec maloletých detí v súčasnosti už pracuje v uvedenej firme na vyššej pozícii - ako tzv. majster /prideluje a kontroluje prácu iných zamestnancov/ a jeho príjem sa teda od vyhlásenia rozsudku podstatne zvýšil. Zároveň mu firma, pre ktorú je pracovne činný, pridela aj služobné vozidlo. Túto skutočnosť však matka maloletých detí nevie z objektívnych príčin odvolaciemu súdu predložiť, resp. preukázať /nemôže požadovať takýto doklad o novom pracovnom zaradení otca od firmy, v ktorej sú obaja pracovne činní/. Ďalší výdavok otca, ktorý súd prvej inštancie nedostatočne preskúmal a vyhodnotil vo vzťahu k výške priznanej vyživovacej povinnosti voči jeho dvom maloletým deťom je jeho výdavok na kúpu luxusného motorového vozidla v celkovej výške cca 26.200,- €. Otec pri svojich výdavkoch dokladoval súdu uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere na bývanie /Tatra banka a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.03.2019/, ktorou si podľa jeho vyjadrenia financoval kúpu auta a na základe ktorého spláca mesačne splátku vo výške cca 148,- €. Samozrejme s touto kúpou súvisí aj uzatvorená poisťovacia zmluva vo výške 71,46 € štvrťročne /286,- € ročne/. Mesačne sa mu tak v dôsledku tejto splátky a poisťovacieho poplatku navýšili jeho osobné náklady o sumu cca 180,- €. K tomuto vysokému výdavku otca sa na poslednom konaní pojednávani dňa 15.02.2021 vyjadril aj zástupca kurately - ÚPSVaR Humenné, ktorý takisto konštatoval, že otec maloletých detí si svoju potrebu nákupu osobného motorového vozidla mohol zabezpečiť aj kúpou vozidla nižšej triedy. Domnieva sa, že kúpa luxusného motorového vozidla, by nemala byť na úkor určenia výšky vyživovacej povinnosti voči jeho maloletým deťom, a to hlavne s poukazom na skutočnosť, že odôvodnené potreby maloletých detí sa reálne zvýšili, jednak vzhľadom na ich vek, ako aj zhoršený zdravotný stav a zvýšenú potrebu nákupu diétného stravovania, liekov a výživových doplnkov /matka tieto výdavky dokladovala v podanom návrhu. Matka maloletých detí pritom súdu v svojom návrhu dokladovala, že len napr. v mesiaci jún 2020 musela dcére C. na odporúčanie gastroenterológa objednať lieky a doplnky výživy na liečbu anémie /liek Narosan/, intolerancie laktózy a podporu imunity vo výške 48,-€. Tieto výdavky sa samozrejme pravidelne opakujú. Dcéra C., vzhľadom na prebiehajúcu pandémiu musela začať navštevovať aj online hodiny angličtiny, ktoré mesačne stoja matku ďalších cca 24,-€. Matka maloletých detí ma pritom osobne dlhodobo zhoršený zdravotný stav a od decembra 2020 je dlhodobo PN /poberá len nemocenskú dávku/, čaká ju operácia a kvôli zvýšeným výdavkom na svoje deti si sama nemôže zabezpečiť adekvátnu podporu svojej liečby /napr. aj výživovými doplnkami/. Súd prvej inštancie skonštatoval, že matka momentálne neuhrádza stravné v škole. Avšak momentálne prebiehajúca pandémia, práve naopak, podľa jej názoru, kladie zvýšené výdaje na stravu detí.

8. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd určil výživné vo väčšom rozsahu.

9. Otec vo svojom písomnom vyjadrení navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 CSP, v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Výživné v prospech oprávneného bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 10P/27/2018-43 zo dňa 6.6.2018, a to vo výške 100 eur mesačne na každé dieťa. Keďže rodičia sa na výživnom dohodli, rozsudok neobsahuje úplné odôvodnenie. Z obsahu pripojeného spisu odvolací súd zistil, že otec v čase rozhodovania súdu podnikal a dosahoval príjem 1000 - 1300 Eur mesačne.

12. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 CSP i ust. § 78 ods. 1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu

dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

13. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk, odvolací súd očakával od odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o zvýšení výživného, riadne vyporiadanie sa s odôvodnenými potrebami oprávneného, tiež možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi navrhovateľky, osobitne so zreteľom na posúdenie zmeny pomerov, ktorá od posledného rozhodnutia mala nastať.

15. Súd správne skonštatoval, že na strane mal. detí od poslednej súdnej úpravy došlo k zmene pomerov v súvislosti s nástupom mal. C. na strednú školu a nástupom L. na druhý stupeň ZŠ. Správne súd ustálil, že obe deti majú zvýšené výdavky v súvislosti s ich zhoršeným zdravotným stavom. Pri prieskume vecnej správnosti však odvolací súd narazil na limity preskúmateľnosti napadnutého rozsudku vo vzťahu k ustáleniu zmeny pomerov na strane otca ako povinného z výživného. Súd vo vzťahu k ustáleniu výšky jeho mesačného príjmu mechanicky vychádzal z daňového priznania otca a jeho príjem ustálil na sumu 273,33 Eur mesačne v roku 2019. Je potrebné dať za pravdu odvolaniu matky, ktorá namieta, že súd sa nevenoval štruktúre a výške výdavkov otca, ktoré si uplatňuje v daňovom priznaní. Je potrebné uviesť, že pre účely určenia výšky výživného nie je postačujúce uspokojiť sa s výškou výdavkov v paušálnej výške 60%, ale je potrebné zaoberať sa ich štruktúrou a vychádzať z premisy, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami povinného rodiča. Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že otec v čase predchádzajúcej súdnej úpravy podľa jeho vlastného tvrdenia dosahoval príjem 1000 až 1300 Eur mesačne, pričom už v tom čase podnikal ako SZČO. V konaní o zvýšení výživného otec neuvádzal pokles príjmu, uvádzal iba zhoršenie jeho finančnej situácie z dôvodu narodenia dieťaťa. V zmysle ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine, kritériom pre určenie výšky výživného sú možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Na tieto je potrebné prihliadať aj v prípade, ak sa povinný rodič vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, resp. zárobku. Matka udáva, že otec pracuje ako SZČO pre tú istú spoločnosť, ako ona na základe pracovnej zmluvy, pričom pracuje na vyššej pozícii. Je preto ťažko uveriteľné, že otec dosahuje príjem 273 Eur mesačne a matka 580 Eur mesačne. Keďže súd vôbec neskúmal štruktúru výdavkov z podnikateľskej činnosti otca, nezaoberal sa ani týmito okolnosťami (§ 63, ods. 2 Zákona o rodine), čo zakladá nesprávnosť jeho záveru o výške výživného.

16. Okrem materiálnych plnení, podstatný je výkon osobnej starostlivosti o mal. deti zo strany jeho rodičov. Súd prvej inštancie sa nezaoberal mierou osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom otec tvrdí, že s mal. deťmi trávi veľa voľného času. Nepochybne, výkon osobnej starostlivosti je formou plnenia výživného, pričom jeho rozsah je potrebné pri určení výšky výživného zohľadniť, čo súd neurobil.

17. Zhrnúc vyššie uvedené, odôvodnenie napadnuté rozsudku neposkytuje odvolaciemu súdu ani účastníkom konania dostatočnú odpoveď na zodpovedanie otázky, akým spôsobom sa súd vysporiadal s relevantnými skutkovými a právnymi okolnosťami preskúmvanej veci.

18. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

20. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je pritom v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ust. § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje strane konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

21. Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra 2006, sp. zn. I. ÚS 265/05).

22. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2007, sp. zn. IV. ÚS 14/07).

23. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi konania odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

24. Z dôvodu nepreskúmateľnosti rozsudku pristúpil odvolací súd k jeho zrušeniu postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP. Zvoleným procesným postupom odvolací súd usiloval o zachovanie dvojinstančnosti súdneho konania a súčasne o materiálne naplnenie práva účastníkov konania na súdnu ochranu.

25. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie náležite sa zaoberať predostretými výhradami odvolacieho súdu a opätovne rozhodnúť v celom merite veci, pričom svoje rozhodnutie súd odôvodní podľa požiadaviek zákonodarcu, uvedených v ust. § 220 ods. 2 CSP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).